

3 Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

OGŁOSZENIA

na wiersz pełtn 16 hal, za każdy następny raz po 12 hal; drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 60 hal). Nadeślane za wiersz pełtnowy 60 hal. Spód na każdej stronie po K 9 --, półpół K 4 --, Załączniki K 30 -- za tydzień. Inzeraty prowadzić w biurze zarządku p. M. HOPEZY. Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2. Otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

NOWINY
DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

Redakcyja i Administracyja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 2. Ekspedycyja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości nadzane, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2. Reklamów nie wstraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Z ruchu wyborczego.

Mandaty krakowskie.

Połączono komitety mieszczański i demokratyczny zadecydowały już — na razie poufnie i w kole delegatów — obsadzenie czterech okręgów krakowskich, jak o tem wczoraj donieśliśmy. Ze względu na sytuację w kraju Wesoła, zagrożony przez socjalistów, komitety mieszczański i demokratyczny postanowiły wejść w pertraktacje ze stronnictwem prawicy narodowej, chrześc. społeczeń i narodowej demokracji, proponując wszystkim tym grupom łączne działanie i postawienie jednego wspólnego kandydata, gdyż rozbicie głosów mogłoby być tam dla sprawy narodowej niebezpieczne. W tym celu wysłane zostały zaproszenia do przysłów powiatowych grup, aby wysłali delegatów na konferencje. Konferencje te odbyły się po części w piątek, a dziś w sobotę odbędzie się konferencja z delegatami narod. demokratycznej grupy.

Czy jednak przyjdzie do porozumienia, jest rzeczą bardzo wątpliwą, gdyż komitet niezawisły, w którym skupiają się dwie powiatowe grupy, postanowił obsadzić przy kandydaturze dra Starzewskiego na Wesołej. Wobec tego nie jest wykluczone, że trzeba będzie zaspołować do Rady Narodowej, aby w tym zagrożonym okręgu zadecydowała w krajach (dr. Petelczak, czyli dr. Starzowski) Minochemem naznaczony, że kolejarzy jest na Wesołej 766 na 3300 wyborców.

Okręg Stradom Kaźmierz, gdzie kandydował dr. Gross, mający jak wiadomo, wielkie szanse zwycięstwa i rozwijający kolosalną agitację, zostanie zapewne uznany za okręg wolny — i decyzya co do kandydatów pozostawiona tam będzie komitetowi izraelskim. Stronnictwo demokratyczne spróbuje bowiem kandydaturę dra Grossa i zadowolone jest z jego deklaracyi, natomiast grupa konserw. katolickich żydów, reprezentowana w komitecie mieszczańskim, pragnie nadal zwalczać dra Grossa. Kto jednak będzie drogi Grossowi przeciwa, nie jest jeszcze pewne; wicyprezydnt Sa re stanowczo nie chce wystąpić jako kontrkandydat. Wicyprawdopodobnie wysunięty zostanie tam dr R. Landau.

„Formowanie klubu manekinów”.

W artykule pod powyższym tytułem stukuje „Kurjer Lwowski” p. Stapińskiego bardzo ostro z tego powodu, iż tenże zwalcza kandydaturę ludowców niezależnych zwanego „Kurjer Lwowski” twierdzi, że p. Stapiński podzielił w Chrzanowie kier. p. Stefanykowi, że obali kandydaturę tak popularnego p. Tetmajera, za zwalczał kandydaturę dra Barda... I wybór p. Kędziora w Mieleckiem nie jest wcale pewny.

Intencje ubolewać trzeba nad tą taktyką. Z drugiej jednak strony przynależ nalezy, że grupa ludowców w każdym razie wzmocni się o kilka przedstawicieli inteligencji, jak np. p. Długosz, wice p. Stapiński nie będzie mógł nadal występować jako bezwzględny dyktator.

Obalenie kandydatury Tetmajera!

Jak już donieśliśmy, w piątek odbyło się w sali Rady pow. w Krakowie zebranie delegatów P. S. L. krakowsko-podgórsko wielickiego okręgu. Przewodniczył dr. Bardel. Przybyło bardzo wielu delegatów. Mowy kandydacie wygłosił: Włodz. Tetmajer i Fr. Wójcik. Kandydat Wójcik zarzekł się na rzecz Włodz. Tetmajera.

W dyskusyi postawiono wniosek — by z okręgu tego stawiać 2 kandydatów, w obawie, że drugi mandat zdobyćby mogli konserwatywna lub socyalista. W głosowaniu jednak wniosek ten odrzucono. Po obruczeniu tego wniosku Tetmajer cofnął swą kandydaturę — mimo to przy głosowaniu padło nań 18 głosów. Na Wójcika padło głosów 63 — i dlatego będzie on oficjalnym kandydatem stronnictwa.

Po zebraniu nadeszła depesza z Wielickiego, w której drugi kandydat ludowy, bardzo popularny w powiecie wielickim, dr. Kazimierz Szczepański,

zarzeka się swej kandydatury na rzecz Tetmajera. Również nadeszły petycje kilkusetu gmin, żądające wyboru Tetmajera.

Tak więc wbrew powszechnemu zdaniu, p. Stapiński, dzięki odpowiednio dobranym delegatom, obalił kandydaturę Wł. Tetmajera, a przetoż krakowskiemu Wójcika, który nawet w powiecie krakowskim nie ma miaru. Drugi mandat w tym okręgu obsadzi prawica narodowa, ale wobec agitacyi socyalistów zdaje się, niestety, że Dąziński wyjdzie tu z urny. W znacznej mierze wino spadnie na nią taktykę przysłów ludowców i na prawicę narodową. Dązińskiego udęgly zwalczyły tylko popularny narodowy kandydat jak n. p. Tetmajer, nie zwalczyły go jednak wysunięty pionier.

Kandydatury ludowców.

Zgromadzenia delegatów okręgowych stron. lud. uchwały już szereg kandydatów. Są one następujące: pp. Kędzior i Bojko (Dąbrowa), dr. Stan. Biły (Hrzeszów), Wł. Długosz (Gorlice), J. Cielach (N. Sącz), A. Średniawski (Mysłowice), J. Małej (Gorlice), dr. L. Wróbel (Chrzanów), hr. Żyg. Łasicki (Tarnobrzeg), J. Jaszczak (Czarny), Wł. Wasowicz (Lwów), Wł. Niemcewicz (Niśko), J. Rusin (Zwicz), dr. Bardel i A. Rübenerbauer (Bochnia-Brzesko), Angermann i Jarosz (Rzeszów-Kolbuszowa), Wójcik (Kraków-Wieliczka), A. Bomba (Tyczyn).

Zaowoczyć jednak usiłowały, że kandydatury Wasowicza i Jaworskiego muszą być zatwierdzone przez radę narodową — a niema wcale widoków, aby je rada zatwierdziła; w okręgu lwowskim możliwie jest zatwierdzenie kandydatury p. Dąbkiego z frondy ludowców.

Ludowcy będą jeszcze stawiali po jednym kandydacie w okręgu Biela-Koty-Andrychów-Oświęcim, gdzie zebranie delegatów okręg. odbędzie się 16 maja o godz. 12 w hotelu „pod Czarnym Orłem” — oraz w okręgu Limanowa-Mazana Dolna, gdzie zebranie delegatów odbędzie się 17 maja w Limanowej w „Sokole” — i w kilku innych okręgach.

Sytuacja w Bocheńskim.

We wtorek w sali Rady pow. w Bochni odbyło się zgromadzenie delegatów pow. P. S. L. pod przew. p. Witosa. Wzięło w niem udział około 150 wyborców, trwało od 10 rano do 4-tej popołudniu i było bardzo burzliwe.

Kandydatury zgłosił dr. Cyga, adwokat z Brzeska, dr. Bardel adw. z Krakowa, Edw. Manrzyko dzierżawca dóbr ze Strzele, M. Rudnik i b. poseł Adam Rubeňbauer z Bochni.

Wszyscy kandydaci wygłosili swe credo, przyczem dr. Cyga gwałtownie zwalczał kandydaturę bar. Goetzka. Także p. Rubeňbauer atakowany był przez szereg mówców; dr. Bardel miał swin zwolenników. Nie mogąc zdecydować się na jednego ludowca, zebrani uchwalili ostatecznie postawić w tym okręgu dwie kandydatury p. Rubeňbauera i dra Barda. (Rubeňbauer w głosowaniu otrzymał 63 głosy, dr. Bardel 12 głosów). Obaj ci kandydaci złożyli deklaracye, że po pierwszym głosowaniu (bo w tym okręgu przyjdzie niewątpliwie do powtórnych i ściślejszych wyborów) ten, który będzie miał mniejszą ilość głosów zrezygnuje na rzecz drugiego.

Trzeba jednak pamiętać, że w okręgu Bochnia-Brzesko kandydacja jeszcze k. Stojalski, który ma bardzo wielu stronników i rozwija wielką agitacyę i bar. Gzokielmaki, jako rządowe-konserw. kandydat. (Zastępca k. Stoj. ma być p. Wójcik, naczelnik stacyi w Podgórzu). Przyjdzie więc w tym okręgu do znacznego rozbicia głosów. Prawdopodobny jest tedy wybór bar. Götza a o drugi mandat walkę stoczy k. Stojalski z Rubeňbauerem jak dr. Bardel. P. Rubeňbauer w powiecie brzeskim nie ma żadnych widoków, ma natomiast zwolenników w samem bocheńskim.

W Chrzanowie.

Pod przew. hr. A. Wodnickiego odbyło się w Chrzanowie dnia 11 b. m. liczne zebranie wyborców z okręgu Chrzanów-Jaworzno-Krzeszowie-Liszki. Zgłosiło się kandydatów osmia, a miano-

Zadzrosny karzeł. (Partyz artykuł).

wicie pp. Olas, dr. Rybacki z Krakowa, inż. Drobnicki, sędzia Pagowski, dr. Smoleń, X. Łobczowski, oraz dr. L. Wróbel i dr. Jan Zarasński. Zebrani uchwalili kandydaturę dra Wróbla i dra Zarasńskiego (dem). W okręgu tym kandydacja jednak jeszcze k. Stojalski i soc. Żuławski. Prawdopodobny jest wybór k. Stojalskiego i dra Wróbla.

Z Chrzanowa piszą nam: W wtorek dnia 9 b. m. zwołał p. Stapiński delegatów stronnictwa ludowego z powiatu chrzanowskiego.

Na zebranie przybyło około 150 chłopów. Z kandydatów obecni byli dr. L. Wróbel, dr. Stefanyk, dr. Smoleń i Olas.

Stapiński sam nie przybył, ale nadesłał telegram — że popiera kandydaturę Wróbla, jako przysię-

go ministra kolei (autentyczne). Depesza ta tak obrzyla liczných zwolenników dra Stefanyka, że opuścił zebranie. Pozostali zwolennicy dra Wróbla, którzy 30 głosami uchwalili jego kandydaturę.

Dnia 11 b. m. zwołano do chrzanowskiej Rady pow. zebranie, które pod przew. hr. Wodnickiego uchwalilo kandydaturę Wróbla i Zarasńskiego. Uchwały te nie mają jednak dla powiatu wielkiego znaczenia, ponieważ obaj delegaci wicelastatara i robotników wstrzymali się od głosowania, bo prawdopodobnie nie pozwolili omówić kandydatury k. Stojalskiego, który ma najwięcej zwolenników w okręgu.

Dąbrowa-Mielce (okręg wiejski).

Na zjazdach delegatów okręgowych P. S. L. w Dąbrowie i Mielcu ludowcy postawili na 44 okręg wyborczy kandydatury pp. Kędziora i Bojki. Stronnictwo konserwatywne nie stawia prze-

Wesołe opowieści.

Nie udało się.

Kupiec Pomeranz chorował od dłuższego czasu — lekarz miejscowy jakoś mu nie mógł dać rady i powiada do niego: — Pan często jedziesz do większych miast — naj lepiej niech pan się uda do specjalisty.

— Panie doktor — ja na przysły tydzień w gieschafacht jadę do Wiednia!

— No, więc — dam panu adres specjalisty prof. N., ten panu pewnie poradzi.

I tak się stało. Pan Pomeranz pojechał do Wiednia, a załatwiwszy swe gieschafacht, odszedł profesor.

Jak pomszianek profesora, bardzo wykitnie urządzone, nie podobało mu się; usiadł skromnie w kątku i pyta jakiegoś pacjenta:

— Proszę pana, co się płaci panu profesorowi za wizyty?

— No, bardzo tani pan profesor nie jest; 1-sza

wizyta płaci się 20 kor., 2-ga i następna po 10 kor.!

Pan Pomeranz pokochał się w niej i głęboko zażądał.

Wreszcie przyszła kolej na niego — uśmiechnięty wniósł się do gabinetu profesora i już w proggu zawołał:

— Ja znown tu jestem, p. profesor!

— Iim — a kiedy pan tu byłeś?

— Nu, p. profesor zapomniał — może 40 dni temu.

Profesor na to już nic nie powiedział — karzał się rozczarować — opukał — obulchał, wreszcie powiada:

— No, dobrze — przebieg choroby normalny — trzymaj się pan tego, com pan powiedział i powtórz zapisane lekarstwo — żegnaj pan!

Zydek położył 10 kor. na stole i wyniósł się jak zwyty.

— Nu, co ci profesor mówił? co ci zapisał? —

— Nu, bardzo tani pan profesor nie jest; 1-sza

Na wszystkich dworach, w znacznej i krytyków uznają się gramofon z „antikonem” usłany się

najlepszy w świecie

do zadokumentować mogą rozlicznymi szezaniami. — Także i wysoki szlachetny zaliczani do mych odbiorców, ile się tam dowiedzą jak z gramofonów z „antikonem” świadczy mnóstwo podziękowań z tej strony. Brzmienia i płyty z marką „antikon” gieschafacht otrzymał można tylko u firmy:

WE LWOWIE

JÓZEF WEKSLER

Sytkatka 2. Tel. 1560

W KRAKOWIE

Grodzka 71. Tel. 1241.

Czasnik wyszłam darmo i opłatnie

Ugł w spletkach ratinalych. Przeróbki „Patentów” na Gramofony. Wszelkie płyty prócz antikonowych po 3 kor. Gramofon konserwatywny z 10 ma podwojnymi płytami 60 kor.

7. Holik, zegarmistrz Kraków, ul. Sławkowska 1.

uskutecznia reperacya z 1-rocznem poręczeniem i poleca obfity magazyn prawdziwych zegarków genuewskich, zegarów wahadlowych, budzików, oraz kolekcycę zegarów staroświeckich. Przyjmie do zmiany stare zegarki i zegary. Biżuterycę i łańcuszki ze złota i srebra ma na składzie. Ceny przystępne znacznie niższe. 698

ciw nim żadnego kandydata, wobec czego ludowcy mogli być pewni mandatów obywat. gdyż nie kandydował Wł. Kruczyński i dr M. Krawczyk, między którymi nastąpi porozumienie, wobec czego ludowcy jeden tylko mandat zdobyli.

Z Młaca donoszą:
W czwartek odbyło się na zebraniu delegatów pod przewod. p. Stapińskiego. Po burzliwych obradach ogromną większością głosów zatwierdzono kandydaturę posła sejmowego Kędziora.
Konkandydat w. poseł Krempa oświadczył, że się uchwałę tej nie poddaje i będzie kandydował na własną rękę.

Z Wadowie.
(*Sejmik relacyjny b. posła dra Łazarzkiego*).
Z Wadowie pisał nam:
Data 11 b. m. odbyło się zgromadzenie wyborców i wybrano sprawozdania poselskiego dra Łazarzkiego. Zgromadzenia prawniczyli burmistrz dr Opdydo a na sekretarzystę powołano adw. dra Krótkowskiego i inż. Rippera.

Po wybraniu sprawozdania i odpowiedzi na interpelacje (pp. Wilhelma Klugera, Kozł i Woźniaka) na wniosek dra Ignacego Rosnera zgromadzenie wyborcy uchwalili wotum zaufania i postawili jednogłośnie kandydaturę dra Łazarzkiego.

Rzeszów-Kolbuszowa.
Licznicy, bo prawie z 200 osób składający się okręgowy zjazd delegatów P. S. L. uchwalili wczoraj jednogłośnie kandydaturę p. Angermana, jako kandydata większości, a jako mniejszości P. Jarosza; zastępcami obrano jednogłośnie pp. Kawala i Synowca.

Z Ruchu wyborczego „pod Babią Górą“.
Z Makowa pisał nam pod datą 12 b. m.:
Kandydaci którzy okręgowi wyborczych, ma tych kandydatów, jak nasz obieg górali Jordanów-Maków-Szcza. Związek-Milówka Nr. 38.

Jedną z tych kandydatów, widząc że poparcie nie mają — ustąpił, inni zaś, nowi, świeży, uszczęśli. Jak już poprzednio doniesiono do dzienników, na wiecu zwołanym przez komitet obywatelski w Makowie w 20 kwietnia b. r. z całego powiatu sąsiedniego makowskiego, przemawiał jako kandydat pp. Forży, Kąkol, Bys, dr Daniela i Zygmunt Bocheniak — nacelnik ut. Sądo, (z których p. Forży zrazą cenił swą kandydaturę). Wyborców przybyło przeszło 1000 przejawiało wielką. Nacelnik cenił się w Makowie przedwzrostem kandydatury p. Zygmunta B. Bocheniaka i powołał go do siebie.

Wiedząc w niektórych dziennikach, że kandydatura p. Bocheniaka uchwalona została tylko 100 głosami mieszczan, są błaga, gdyż za tą kandydaturą podniosło się przeszło 1000 rąk, i lud zgromadzony kilkakrotnie z naciskiem okrzyknął tą kandydaturę. Tak samo kłaniewano są rozlewano w gazetach pogłoski o przesłaniu głosów pana Bocheniaka na sędziach z niemierności szlachty p. Hallera. P. Bocheniak z każdym kandydatem w układy stanowczo wchodzić nie będzie.

W Makowie kandydatura p. St. Szcześnińskiego nie znajduje poparcia.

Z obraniem też odeprze należy paskwil ogłoszony w jednym z dzienników, jakoby burmistrz ut., właściciel p. Józef Kosman, podczas wiecu jako przewodniczący był podchmielony i jako taki przemawiał. Zdaniem naszym najlepiej nie napadać, zdmągnąć zatrzymaną i naprzód nieporokować agitacji na oszacach kandydatów. Lud nasz pozostaj nie na hałasach i postymi frasassami od swej woli odwieść się nie da.

Duma o mordzie rytualnym.

Petersburg. Duma odrzuciła 108 głosami przeciw 93 nagłośnić interpelację do ministra spraw wewnętrznych w sprawie mordu rytualnego i przekazała zbadanie interpelacji specjalnej komisji. Interpelację wniósł członkowie prawicy ksiądz zając w niej, że istnieje sekta żydowska, która

— Nic nie powiedział — nic nie zapisał, ale 10 kor. wziął — niech mu bokiem wylezie!

Ostrożnie z dyspensami.

Pan radca miejski Piwołnki usiadł w gronie szlachetnie urodzonych radców miasta Piwołnki wielkiej i bawił towarzyszy taką opowieścią:

— Ołóż raz, panie, jeszcze za moich wesołych, akademickich czasów, strzeliło mi coś do białego i palnym gniupstwem. Wiec teraz łapes cęba poszedłem panie do kościoła i obłobawłem na trzy lata eleutyerną abstenencyą od piwoni, wódeczności i węgole od wszelkiej trunkowosci. Lecz tu panie w dwa tygodnia potem łapie mi, jednem kolegiem i z daleka wola: „Piwołnko, jak się masz, gratuluje mi, dziś chrzciny mego pierworodnego, Ciebie proszę na ócz chrestnego! Punkt o 6 tej zbądź był u nas. Ale napewno! — Molestować i przysł, no i obiecałem. — Lecz naraz przypominałem sobie o mym ślubie. Jakże to jest, być na chrzcie, trzymać do chrztu, a nie wypić na zdrowie i pomyślność chrześniaka. Toż jaby tam wyglądał jak Piłat w „Credo“, ni przypiął ni przy-

dopuszcza się mordów rytualnych i że przez nią został w Kijowie w marcu 1911 zamordowany niejaki Juszczyński. Eudonia zreszty, wydzieli interpelację, stwierdzoną też została w innych wypadkach przez adw. rosyjskie.

W dyskusji przedstawiciel rzadu zapewnił, że rząd polecił gruntownie zbadać sprawę zamordowania Juszczyńskiego. Przemawiali Paryszkiewicz, Markow, trzech październikowców, socjaliści Gegeczkoi. Pos. Bnala z partji pracy wniósł, aby interpelacja jako kłamliwa i oszczerczą odrzucić. Duma nagłośnić odrzuciła.

Czarowne zjawisko mgławicy Oriona.

Cuda tej olbrzymiej, nieskończona dalekiej mgławicy, która rwał się laicy znią pod nazwą wielkiej mgławicy Oriona, maluje lśniami cęba wami Larkin, dyrektor Mount Lowe Obserwatorium w Kalifornii — w rozprawie, ogłoszonej w astronomiecznym czasopiśmie „Wschodząca“ — Larkin otrzymał zapomoga 60 cio całowego wieżciarda w obserwatorium Carnegie na Mount Wilson przez długi czas ekspozycy cały szereg znakomych fotografii centrum tej podziwianej godnej mgławicy, powiększył negatywy i zastosowawsze jako diapozytywy oświetlił. Skoro światło elektryczne padnie na płytę, ośmienne oczy widzą widok wprost niebiańsko piękny i wspaniały. Żadne śmiertelne oko nie widziało nigdy czegośkolwiek, czego być mogło równać z tym widokiem.

Od młodości — opowiada z zachwytem Larkin — obserwowałem mgławicę Oriona z pudełkiem, który z biegiem lat potęgował się coraz bardziej; nigdy jednak nie widziałem jej w perspektywie, nigdy nie przezwyciężam wspaniałych obrazów, które się kryją pod płaską powierzchnią pierzechnią.

Obecnie zdradza nam owa endowna fotografia, że środek mgławicy jest otworem olbrzymiej płaszczyzny, której ściany, utworzone z lśniącej, świetlistej materji ciągną się aż do jakiegoś niezmiernie dalekiego krańca. Otwór tej mgławicy pieczary jest nieregularny, również wspaniale ściany i boki, podłoża i strop roją się od młotowa nieregularnych zalamów. Nie można zastosować żadnej możliwej miary do tej pieczary w przestrzeni, ani do jej głębokości, ani do podłoża, ani do kosmicznych ścian.

Wnętrze jej — głębokie, rozległe, pozarspane, nierówne, dzikie, dnem jedynie można przemierzyć — a gdy przyjmiemy, że otchłań jest trzy razy większa niż średnica otworu, to głębokość wyniesie 200 trylionów kilometrów, t. j. odległość Stryusza od systemu słonecznego. Tysiące słonecznych systemów — takich, jak nasz — mogłyby znaleźć podostatkiem miejsca w niezmiernie rozdzieli tej pieczary. A wcale ciemności jej nie zalażą. Wszędzi światło. Ściany płony i lśnią blaskiem, którego ani wyobrazić sobie ani opisać nie można. Każdą cęgą gigantycznej głębi zdołają miliony drobniuteńkich, świetnych punkcików, kosmicznych diamentów.

Może ta mgławica, oddalona od nas jakich 8 kwadrilionów kilometrów, jest największą, we wszechświecie. Cały gwiazdozbiór Oriona toni w lśnieniu, świetlistej mgławicy, która jest jakąś rozrzedzona materją. Nanka jeszcze nie zdołała nam wyjaśnić, w jaki sposób gaz, mgła, rozrzedzona materją, cząsteczki pyłu i t. p. mogą wysyłać to cudowne światło z martwej pustki, przy absolutnem zerze ciepłoty — 273 stopni. Dotychczas nie wyjaśniono ani kosmicznego światła mgławic, ani nie odkryto ich składników.

Zadrosny karzeł.

Matieżńska tragedia liliputów.
(*Patrz ilustracyę*).

W tych dniach rozegrała się w Berlinie tragedia małżeńska, której przy poważnej treści nie

żądał. Myśle, co tedy robić i rzeczywiście nie nadaremnie. Biegnę tedy co tchu do OO. Bernardynów, łapie księżkę, opowiada, co i jak i prozę o dyspenze od ślubu na ten wieczór. Rozuczeliśmy księżka i dostalem dyspensę, lecz na jedną tylko szklanke! Ładna pociecha! Oóz robić, musiałem się zgodzić i na to.

Wieczorem znalazłem się w Wiercipiętów. Stacecznie mi przyjmowano. Gości był huk. Dał z niego piżmiera „B. B.“ z mienzącańskiemu. Wypitem jedną powoli, powoli, lecz wreszcie ukazało się do kufelka. Teraz miły się zacząć meczarnie patrzenia na wesoło pijących kolegów.

— Czemuś Adas nie nie pijasz? — pyta Wiercipięta.

Bracie kochany, ślubowałem, a dostalem dyspensę tylko na jedną szklanke — Wiercipięta zaczyna się śmiać i mówi: „Dobrze, ja ci przeciw dwoma naraz pić nie każę, tylko jedną.“ — Miał rację. Piłem więc przez cały wieczór jedną i tasmą szklanke“.

To przerwał i zakończył radca swą opowieść.

brak komiecznych pozorów. Bo bohaterami tej tragedji, która zresztą skończyła się dość myślnie, są *Karzel i Karlica*. Zagniewany Otellem jest mianowicie imci pan Eklidies Jordinm z Brazylji, który mierzy 90 cm wysokości i bityż na przód dotkliwie poblił swoją małżonkę (wzrostu 80 cm), a potem wystrzelił oknem na ulicę, ale się tylko potknął. Eklidies i jego nadobna małżonka należeli do głośnej trupy karłów, która w poprzednim roku zamieszkiwała w Paryżu tak zwaną „wieś liliputów“, a która przybyła do Berlina na na gościnie występy. Eklidies produkując się jako „mistrz skoków“. Polowicę swoją i małżonkę poznał niedawno w Chicago. Jest ona córka normalnych rodziców, liczy lat 28, produkowała się także w cyrkach i objechała już całą kule ziemską. Stosunki małżeńskie między tą parą liliputów były od początku przykre z powodu zżyzności męża. A szeregowym zbiedzim okoliczności karzeł zżyzny był nie o wędpiarków, lecz wyłącznie o wielkich normalnych mężczyzn.

Nieraz też w gniewie blił żonę, przyczem zazwyczaj postugiwał się wrotkami (dżymami na kółkach), groził jej, że jej gardło poderżmie. Złotyż karzeł lubił też zakrapiać się alkoholem i konsumował codziennie wielkie ilości piwa i wódki. — Często w nocy wpał do szał i małżonkę wyrzucił z pokoju na korytarz. Rysownik przedstawił kilka scen z życia tej pary liliputów, która podobna się do rozwodni Opinia ludowa, że karły i garbaci mają złośliwy temperament, znalazła w tej historii potwierdzenie.

Pozar teatru w Edynburgu.

Blizsze szczegóły pożaru „Empire-Palace-Theater“ w Edynburgu świadczy, że była to katastrofa o wiele groźniejsza niż na razie przypuszczano.

Pozar wybuchł pod sam koniec przedstawienia. Wczesny widowiec zdolał się uratować, ale całą scenę i kulisy w kilka minut ogarnęły płomienie.

Wielkość artystów znajdowała się wówczas w gardenobach i ogień zagroził im drogę do niebezpiecznej. Kilku wskutek dymu zemdlalo. Byłby się udało, gdyby nie straż ognia, która przedarła się przez płomienie w ogniotrwałych hełmach i uratowała ich.

O pólnocy straż opawała szalejący żywioł. Scena zgorzała do cna, widownia częściowo ocala.

Z pod gruzów wydobyto dotychczas 8 trupów, w czem 2 trupy dzieci. Przypuszczają jednak, że ilość ofiar jest większa.

Wśród trupów rozpoznano znanego magika Lax-Lafayette'a, oraz 4 członków jego trupy, mianowicie 17-letnią Alice Dole, która „grała“ w przedstawieniu Teddy, Coats, który grał gnoima i dwóch muzyków. Pozostałych trupów nie podobna było poznać.

Zgorzały również zwierzęta Lafayette'a: lew, kot i pies.

Lafayette padł ofiarą dobroci dla swoich zwierząt, które bardzo lubił. Już się wydołwał z planącego gnoima, ale wrócił, chcąc je ratować. Obok zwęglonych ciał zwierząt, znalazłono zwęglone ciała ludzkie — niewiastki Lafayette'a.

Gdy ogień wybuchł, dyrektor skoczył na scenę i krztał grąd hymny narodowe i zapisałc ogniotrwałą kurtynę. Widowiec w przeleciu 4 sekund rozszedł się spokojnie.

Alle na scenie działały się straszne rzeczy. Dywany nieodpisany znaleźni kurtyny do opieszczenia się szcześniego do samej podłogi. Powstała stąd szpara, przez którą straszny przeciąg rozdmuchiwał płomienie na scenie. Lew, który „grał“ w tej sztuce, na widok płomieni wpadł w wściekłość, wyrwał się z łaćki i zagroził sobą wyjście ze sceny. Lafayette zapewne usiłował uspokoić dzikie zwierzę i prztem zginął.

Aktorzy, służba i straż ognia stworzyli krótko sklepioną masę, która darła się ku wyjściom. Wielu artystów wybiegło na ulicę w kostymach.

Jedni przypuszczają, że poeta powstał wskutek t. zw. „krótkiego spieca“, inni twierdzą, że z powodu przewróconej lampy.

W zgorzłym „Empire-Palace-Theater“ miało się właśnie na drugi dzień odbyć przedstawienie galowe z powodu przyjazdu króla Jerzego.

Ze świata.

Maryawiel. Według dat synodu liczba zwolenników sekty Maryawitów w Warszawie wynosi obecnie 16 000 osób. Cyfra ta dowodzi zmniejszenia się liczby Maryawitów, bo w roku zeszłym było ich w Warszawie dwadzieścia kilka tysięcy.

Spryna łapówka. W pismach francuskich krąży zabawna historia, jaka wydarzyła się pewnemu kapitanowi niemieckiemu w Alzacy. Trzej żołnierze jednorożnicy, chcąc zakaszkibić sobie jego względy, ofiarowali żonie cennych forteliam. Dzięki temu przez cały rok służby doznawali licznych

nię i ułatwień. Jakże wielki był jednak gniew kapitana, gdy po opuszczeniu przez nich pułku, zgłosił się do jego mieszkania właściciel składu forteliamów, żądając dalszych opłat. Młodzi ludzie wspanieli bowiem tylko forteliam, a spłacając bardzo regularnie czynsz dzierżawy, zapieczętując się przed podejrzaniem że struny zwierzchnika.

Spadek po Janie Orle. Spadek po Janie Orle wynosi 4 000 000 koron, z czego 1 000 000 koron jest wierzycielnością, ciągnąca na rodznie toskkańskie. Pożyteczni jej udzielił kurator masy spadkowej, który już wówczas zaczął testować testamentu. Wynika z tego, że Jan Orł znaczną część swego majątku przeznaczył dla swej rodziny.

Nowa rasa ludzka. Na wyspach Sandwich (Hawaj), nowa, niemiernie ciekawa rasa ludzki. Wyspy Sandwich (jest ich osm) należą prowincyjnie do Stanów Zjednoczonych. Mają razem 6640 mil kwadratowych powierzchni. Największe z nich, Hawaii ma 4210 mil, najmniejsza, Kahoolawe, 63 mil. Na tej przestrzeni mieszka 200 000 ludzi, stanowiących zadowiacającą pomieszaną rasę. Powstał stąd typ, opisany w „Westminster Gazette“, jak następuje: Wzrost więcej niż średni, włosy czarne, cera lekko oliwkowa, usta zmyslowe, oczy brunatne, byszczące. Zamianołeno do muzyki, sztuk pięknych i literatury. Amerykanie nie przestają administrować tych wysp, ale wszystkie sprawy przejął niemiernie do rąk nowej rasy, która zajmując już prawie wszystkie urzędy. Wyspy Sandwiche są wspaniale, ziemia bardzo zdrowa, klimat nieporównany. Nowa rasa mówi językiem angielskim, w którym jest jednak wiele wyrazów miejscowego narzecza.

Według ostatniego spisu ludności (z r. 1900) można zrozumieć, w jaki sposób powstała i w dalszym ciągu tworzy się nowa rasa.

Na wyspach Sandwiche mieszka 61 115 Japończyków, 29 767 Hawajczyków, 23 762 Chińczyków, 15 676 Portugalczyków, 7 848 Motowów, 7 283 Amerykanów, 1 730 Anglików, 2 138 Niemców, 653 Polinezyców i 2 294 różnych innych narodowości. Są wśród nich katolicy, protestanci, buddyści, wyznawcy Konfucjusza — i wszyscy żyją z sobą w najlepszej zgodzie.

Blędy Otello. Towy, oper nowojorskiej obiedzie po skończeniu sezonu w Nowym Jorku podróż ocalała, która skoczyła się w Atlanty, w stronę Georgji, jednym z południowych stanów Unii. Biali mieszkańcy Atlanty odznaczają się tak wielkimi zamiłowaniem do muzyki, że zagwarantowali operze swego występu, złożywszy znaczną kwotę gwarantującą na wypadek niedobora, jednocześnie wszelkie czynniki, jak wogóle mieszkańcy południa, niemiernie przywiązani do rasy czarnej. Gdy więc w repertuarze opery nowojorskiej znalazł się też „Otello“, z p. Slezakiem w roli tytułowej, wyrwałe atlantycki strażki dyrekcję, że nie chce za życie marzyna, który osmiela się posiadać białą żonę, a do tego jeszcze dnieć ją w oczach widowni. Wobec takiej przestrogi dyrekcja opery postanowiła po dojrzałym namyśle, że bezpiecznie będzie dla p. Slezaka, gdy wystąpię w Atlancie w roli Otella, nie ucharakteryzując się na marzyna.

Katastrofa nad Grahamsportem. Straszna katastrofa kolejowa pomiędzy Port Alfred a Grahamsportem w Afryce południowej, o której już donosiśmy, zdarzyła się skutkiem tego, że przy wjeździe na most, rozpiętym nad wąwozem głęboko 300 stóp, wykolei się ostatni wagon i zanim pociąg zatrzymał, porwał za sobą w przepaść cztery inne wagony. Przed pociągiem ocalał z powodu zerwania się łańcuchów, łączących wagony. Skutkiem katastrofy zginęły — jak stwierdzono — 32 osoby, kilkanastce zaś odniosło ciężkie rany. Bez szwanku ocalało tylko dziwiny tramfaj małżeństwo Crockett — w chwili bowiem, gdy wagon uderzył o dno przepaści, dach oderwał się i małżonkowie, wyrzuceni z wagonu, stanęli na dnie wąwozu o kilka kroków od szczytów rozbitego pociągu.

Naokoło sceny i estrady.

Z teatru mięjskiego. Dyrekcja teatru miała pierwotnie zamiar dać tylko jedno przedstawienie „Pani Kasztelanowej“ i „Okretnego“, wobec jednak coraz liczniejszych prób tych osób, które nie zdolają już nabyć biletów na sobotę, dane będą jeszcze dwa przedstawienia t. j. w niedzielę i w piątek. Dwa te dodatkowo przedstawienia dadzą sposobność znaczniejszej części wielbieli talentu Włocławskiego poznać jubilatki w jej wspaniałej kreacyi.

Szklana góra“, piękna baśń Z. Sarnieckiego, układa się przez ostatni w tym sezonie. W wtorek przyszłego tygodnia rozpoczynają się gościnne występy Kazimierza Kamińskiego — Na pierwszy występ wybrał znakomity artysta rola dra Jory w pełnej szlify komedji H. Bahra: „Koncert“. — Najazutrz, we środe dnia 17 b. m., otworzy świętą swą kreacyę br. Dahlberg Czarnoskalskiego w „Rozbitkach“ Bliznińskiego. — W czwartek nrzymy Kamińskiego jako „Wielkiego Fryderyka“.

Układy dyr. Solskiego z p. Zelwerowiczem roz.

Płewszorzędny zakład krawiecki na zamówienia.
Składy sukna kamgarn., szew. i t. d. wprost z fabryk krajow. i angielskich świeżo sprowadzone.

Od lat 11 latniejący
Związek handl. przem. Kao. Krawców
w Krakowie ul. Floryańska 7 (tuż przy Rynku)
we Lwowie filia pl. Halicki 7 (gdzie Centr. Kawiarnia)

Jedynie w Galicyi dwa magazyny ubrań gotowych wyrobionych przez krakowskich krawców Ceny najprzystępniejsze.

